

מקור המאמר בזהר פרשת כי תשא דף קפח ע"א-ב
האמונה האמיתית תכון לעד

פֶּתַח אִידֶךָ (ס"א רבי חייא) וְאָמַר, (משלי יב) שִׁפְתַּי אֵמֶת
תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרַגִּיעָה לְשׁוֹן שִׁקְרִי. תָּא
חַזֵּי, אֱלוֹ כָּל בְּנֵי עֲלָמָא הוּוּ פְּלַחִין לְשִׁקְרָא, הָהּ
הָכִי, אֲבָל הָאִי נְהוּרָא וְזִהְרָא דְנְהִיר, וְדָאִי קְשׁוּט
אִיהוּ. כְּכִי רוּמָא דְרַקִּיעָא קְשׁוּט אֵינוֹן. אִי
בְּטַפְּשׁוֹ וְחֶסְרוֹנָא דְדַעְתָּא דְלַהוֹן, אֵינוֹן אֲמִירִי
וְקִרְאֵן לְהוּ אֱלֹהָא, לָא בְּעֵי קִדְשָׁא בְּרִידִי הוּא
לְשִׁיעָא עוֹבְדוֹי מֵעֲלָמָא. אֲבָל לְזַמְנָא דְאִתִּי לָא
יִשְׁתַּצֹּן כְּכִיָּא וְנְהוּרִין דְעֲלָמָא. אֲבָל מָאן
יִשְׁתַּצֵּי. אֵינוֹן דְפְּלַחוּ לֹון.

וְקִרְאֵן דָּא הָכִי הוּא. שִׁפְתַּי אֵמֶת תִּכּוֹן לְעַד, אֱלִין
יִשְׂרָאֵל, דְאֵינוֹן שִׁפְתַּי אֵמֶת. (דברים ו) יי' אֱלֹהֵינוּ
יי' אֶחָד. וְכֹלָא אִיהוּ אֵמֶת, וְרוּזָא דְאֵמֶת, וּמְסִימִי
יי' אֱלֹהֵיכֶם אֵמֶת. וְדָא אִיהוּ שִׁפְתַּי אֵמֶת תִּכּוֹן
לְעַד.

וְעַד אֲרַגִּיעָה, וְעַד רַגַע מִיבְעֵי לִיהּ, מָאִי אֲרַגִּיעָה.
אֱלָא, עַד כְּמָה יְהֵא קִיוּמָא דְלַהוֹן בְּעֲלָמָא,

פֶּתַח אַחַר (רבי חייא) וְאָמַר,
(משלי יב) שִׁפְתַּי אֵמֶת תִּכּוֹן לְעַד
וְעַד אֲרַגִּיעָה לְשׁוֹן שִׁקְרִי. בָּא
וְרָאָה, אֱלוֹ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם
הָיוּ עוֹבְדִים לְשִׁקְרִי - הָיָה
כְּךָ, אֲבָל הָאֹר הָזֶה וְהַזֶּה
שְׂמַאִיר וְדָאִי הוּא אֵמֶת.
כְּכִי רוּם הָרַקִּיעַ הֵם אֵמֶת.
אִם בְּטַפְּשׁוֹתֶם וְחֶסְרוֹן דַּעְתְּתֶם
הֵם אוֹמְרִים וְקוֹרְאִים לָהֶם
אֱלוֹהִי, לָא צָרִיךְ הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְכַלּוֹת אֶת מַעֲשֵׂי
יָדָיו מִהָעוֹלָם. אֲבָל לְעַתִּיד
לְבָא לָא יְכַלּוּ הַכּוֹכָבִים
וְהָאֹרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם. אֲבָל
מִי יִתְפַּלֵּה? אוֹתֶם שְׁעוֹבְדִים
לָהֶם.

וְהַפְּסוּק הַזֶּה הוּא כְּךָ. שִׁפְתַּי
אֵמֶת תִּכּוֹן לְעַד - אֱלוֹ
יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם שִׁפְתַּי אֵמֶת,
(דברים ו) ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד.
וְהַכֹּל הוּא אֵמֶת וְסוּד הָאֵמֶת.
וּמְסִימִים, ה' אֱלֹהֵיכֶם אֵמֶת.
וְזוּהִי שִׁפְתַּי אֵמֶת תִּכּוֹן לְעַד.

וְעַד אֲרַגִּיעָה, וְעַד רַגַע הָיָה
צָרִיךְ לְהִיוֹת! מַה זֶה אֲרַגִּיעָה? אֱלָא עַד כְּמָה יְהֵא קִיוּמָם בְּעוֹלָם? עַד לְעַתִּיד לְבָא, וְתִהְיֶה

לִי מְנוּחָה מִהַעֲבוּדָה הַקְּשָׁה
 שְׁעָלָיו. וּבְזִמְנֵי שְׂאֲרֵי הַיּוֹם,
 תִּתְּכֶלֶת לְשׁוֹן שְׂקֵר, אוֹתָם
 שְׂקוֹרָאִים אֱלֹהֵי לְמִי שְׂאִינוּ
 אֱלֹהֵי. אֲבָל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם
 שְׂפַת אֱמֶת, כְּתוּב בָּהֶם (ישעיה
 מג) עִם זֶה יִצְרַתִּי לִי תִהְלַתִּי
 יִסְפְּרוּ.

נִזְכַּרְתִּי פַעַם אַחַת שְׁהִיִּיתִי
 הוֹלֵךְ עִם רַבִּי אֶלְעָזָר, פָּגַשׁ
 בּוֹ הַגָּמוֹן. אָמַר לְרַבִּי
 אֶלְעָזָר, אַתָּה מְכִיר אֶת
 תּוֹרַת הַיְהוּדִים? אָמַר לוֹ,
 מְכִיר. אָמַר לוֹ, הַאִינְכֶם
 אוֹמְרִים שְׂאֲמוּנְתְכֶם אֱמֶת
 וְתוֹרַתְכֶם אֱמֶת, וְאֲנוּ
 שְׂאֲמוּנְתֵנוּ שְׂקֵר וְתוֹרַתֵנוּ
 שְׂקֵר?! וְהֵרִי כְּתוּב, שְׂפַת
 אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרֻגִיעָה
 לְשׁוֹן שְׂקֵר? אֲנוּ מִימֹת
 הָעוֹלָם עוֹמְדִים בְּמַלְכוּת וְלֹא
 סָרָה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים דּוֹר
 אַחֵר דּוֹר, תִּכּוֹן לְעַד וְדַאי.
 וְאַתֶּם מְעַט הָיָה לָכֶם
 בְּמַלְכוּת, וּמִיָּד סָרָה מִכֶּם,
 וְהַפְּסוּק הַתְּקִיִּים בְּכֶם שְׂכַתוּב
 וְעַד אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן שְׂקֵר.

אָמַר לוֹ, אֲנִי רוֹאֶה בְּךָ
 שְׂאֲתָה חָכָם בַּתּוֹרָה. תִּפַּח
 רוּחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ. אֲלוֹ אָמַר הַכְּתוּב שְׂפַת אֱמֶת כּוֹנֵן לְעַד - הָיָה כְּמוֹ שְׂאֲמַרְנוּ. אֲבָל
 לֹא כְּתוּב אֶלָּא תִכּוֹן, עֲתִידָה שְׂפַת אֱמֶת שֶׁתִּכּוֹן מֵהַ שְׂאִין כִּדְ עַכְשָׁנוּ, שְׂעַכְשׁוֹ שְׂפַת שְׂקֵר

עַד זְמַנָּא דִּיִּיתִי, וַיְהִי לִי נִיּוּחָא מִפּוֹלְחָנָא קְשִׁיא
 דְּעָלוּי. וּבְזִמְנָא דְאַרְגִּיעָה, יִשְׁתַּצִּי לְשׁוֹן שְׂקֵר, אִינוּן
 דְּקָרְאֵן אֱלֹהָא, לְמַאן דְּלֹאוּ הוּא אֱלֹהָא. אֲבָל
 יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן שְׂפַת אֱמֶת, כְּתוּב בְּהוּ, (ישעיה מג) עִם
 זֶה יִצְרַתִּי לִי תִהְלַתִּי יִסְפְּרוּ.

אֲדַכְרֵנָּא חָדָא זְמַנָּא דְהוּינָא אֲזִיל בְּהַדִּי רַבִּי
אֶלְעָזָר, פָּגַע בֵּיהּ הַגָּמוֹן, אָמַר לִיהּ
לְרַבִּי אֶלְעָזָר, אַתָּה יָדַעַת מְאוּרִיתָא דִּיהוּדָאִי. אָמַר
לִיהּ יַדְעָנָא. אָמַר לִיהּ, לִית אַתּוֹן אֲמַרִּין
דְּמַהִימְנוּתָא דְלִכּוֹן קְשׁוּט, וְאוּרִיִּיתְכוֹן קְשׁוּט, וְאַנְן
דְּמַהִימְנוּתָא דִּילָן שְׂקֵר, וְאוּרִיִּיתָא דִּילָן שְׂקֵר. וְהָא
כְּתוּב שְׂפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן
שְׂקֵר. אֲנֵן מִיּוֹמִין דְּעַלְמָא, קִיּוֹמִין בְּמַלְכוּתָא, וְלֹא
אַעֲדִי מִינֵן לְעַלְמִין, דְּרָא בְּתַר דְּרָא, תִּכּוֹן לְעַד
וְדַאי. וְאַתּוֹן, זְעִיר הוּא לְכוּ מַלְכוּתָא, וּמִיָּד אַעֲדִי
מִנְכוֹן, וְקָרְא אַתְקִיִּים בְּכוּ דְכְּתוּב וְעַד אֲרֻגִיעָה
לְשׁוֹן שְׂקֵר.

אָמַר לִיהּ, חֲמִינָא בְּךָ דְאַנְתָּ חַבִּים בְּאוּרִיִּיתָא.
תִּפַּח רוּחִיָּה (דף קפ"ח ע"ב) דִּיהוּא גְבָרָא. אֲלוֹ
אָמַר קָרְא, שְׂפַת אֱמֶת כּוֹנֵן לְעַד, הָוָה כְּדַקְאֲמָרוּ,
אֲבָל לֹא כְּתוּב אֶלָּא תִכּוֹן, זְמַנָּא שְׂפַת אֱמֶת
 רוּחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ. אֲלוֹ אָמַר הַכְּתוּב שְׂפַת אֱמֶת כּוֹנֵן לְעַד - הָיָה כְּמוֹ שְׂאֲמַרְנוּ. אֲבָל
 לֹא כְּתוּב אֶלָּא תִכּוֹן, עֲתִידָה שְׂפַת אֱמֶת שֶׁתִּכּוֹן מֵהַ שְׂאִין כִּדְ עַכְשָׁנוּ, שְׂעַכְשׁוֹ שְׂפַת שְׂקֵר

עוֹמְדָת, וּשְׁפַת אֲמַת שׁוֹכֶבֶת
לְעֶפֶר, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁל אֲמַת
תַּעֲמֵד עַל קִיּוּמָהּ וּמִתּוֹךְ אֶרֶץ
תִּצְמַח, אִזּוּ שְׁפַת אֲמַת תִּכּוֹן
לְעֵד וְגו'.

אָמַר לוֹ אוֹתוֹ הַגְּמוֹן,
אֲשֶׁרֶיךָ, וְאֲשֶׁרֶי הָעַם
שִׁירֵי־שִׁים תּוֹרַת אֲמַת! אַחַר
יָמִים שָׁמַעְתִּי שֶׁהַתְּגִיר.
הִלְכוּ, הִגִּיעוּ לְשָׂדֵה אַחַת
וְהִתְפַּלְלוּ תְּפִלָּתָם. כִּיּוֹן
שֶׁהִתְפַּלְלוּ תְּפִלָּתָם, אָמְרוּ,
מִכָּאן וְהִלָּא נִתְחַבֵּר בְּשִׁכְנָה, וְנִלְךָ וְנִתְעַסַּק בַּתּוֹרָה.

יִתְכּוֹן, מֵה דְלָאוּ הָכִי הַשְּׂתָא, דִּהֲשְׂתָא שְׁפַת שְׁקָר
קְיִימָא, וּשְׁפַת אֲמַת שְׁכִיבָא לְעַפְרָא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא
דְּאֲמַת יְקוּם עַל קִיּוּמֵיהּ, וּמִגּוֹ אֶרֶץ תִּצְמַח, כִּדְיִן
שְׁפַת אֲמַת תִּכּוֹן לְעֵד וְגו'.

אָמַר לִיָּה הֵהוּא הַגְּמוֹן, זִכְרָא אַנְתָּ. וְזִכְרָא עֲמָא
דְּאוּרֵי־תָא דְקִשׁוּט יִרְתִּין. בְּתַר יוֹמִין שְׁמַעְנָא
דְּאַתְגִּיר. אִזּלוּ, מָטוּ חַד בֵּי חֶקְל, וְצִלּוּ צְלוֹתֵהוֹן.
כִּיּוֹן דְּצִלּוּ צְלוֹתֵהוֹן, אָמְרוּ מִכָּאן וְהִלָּא נִתְחַבֵּר
בְּשִׁכְנֵתָא, וְנִזִּיל וְנִתְעַסַּק בְּאוּרֵי־תָא.
מִכָּאן וְהִלָּא נִתְחַבֵּר בְּשִׁכְנָה, וְנִלְךָ וְנִתְעַסַּק בַּתּוֹרָה.

ספר אור הזהר (עמוד 174)

**צד) כָּל שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ מִבֵּין עַל בּוֹרֵיו בְּהַשְׁתַּדְּלוּתוֹ בְּעוֹלָם, הִזָּה כִּד יְקוּם לְתַחִיָּה יְבִין אוֹתָם
עַל שְׂרָשָׁם וְעַקְרָם**

ובזהר שיר השירים בסוף המאמר כתב וזהו לשונו תא חזו, מאי כתיב, (שיר השירים א) אם לא תדעי לך וכו', אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזון דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת כדי למיעל הכא בלא ידיעהזו עד כאן לשונו וכו' וכן כתב הרב מורנו הרב רבי מאיר ו' גבאי בעל ספר עבודת הקדוש עליו השלום ודרך חיים תוכחת מוסר שכל מי שרוצה לילך בדרך החיים, דהינו שרוצה ללמד סודות התורה והתפלה שהם דרכי החיים ותוכחת מוסר רוצה לומר צריך שיקבל תוכחת מוסר אף אם ענש יענש על איזה מכשול המגיע לו דרך למוד זה אל ימנע בעבורו מללמד בה כי אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בה וכן צריכים לומר לפי עניות דעתי לרמז בפסוק אשרי הגבר אשר תספרנו יה ומתורתך תלמדנו גם כן על דרך הנזכר לעיל הינו רצוננו לומר אשרי הדור אשר תספרנו יה שיהיה נכשל בלמודו ויקבל תוכחת בעדו אף על פי כן טוב לו ואשרי שמתורתך תלמדנו ודיק תורתך שזו התורה לא כל אדם יכול להבינה אותה עד עמקא וכל זמן שאין האדם יכול להבין נקראת תורת השם ודי בגודע מדברי חכמינו זכרונם לברכה ויתר מזה מצינו בכמה מקומות שעל כל פהאי גוונא נאמר ודגלו עלי אהבה אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו עלי אהבה ולא עוד אלא כל שהאדם אינו מבין על בוריו בהשתדלותו בעולם הזה כד יקום לתחיה יבין אותם על שרשם ועקרם.

(טהרת הקדש הקדמון עמוד קנב)

צה) מאן דמתפרש מרבי שמעון כאלו מתפרש מכלא

וגם דע הלמוד הזהר על פלה מועיל להשגה כי דבריו הרמים לבד מאירים פני האדם ונותנים כח וחיל לנשמת האדם העוסק ובהפוך חלילה מן מאן דמתפרש מיניה כאלו פורש מכלא כי כן דרשו עליו במיו מאן דמתפרש מרבי שמעון כאלו מתפרש מכלא והשתא אף על פי שהוא אינו כן כבודו יש כן ודבריו הקדושים צריכים אנו ללמד ועל ידם אולי יזכה להשיג דבר מה כי אם לא יועיל כלו יועיל מקצתו כי הקלפה אי אפשר להסיר בפעם אחת כי מעט מעט אגרשנו.

(טהרת הקדש הקדמון עמוד קנ)

אינן עמי הארץ, הם התלמידי חכמים הלומדים הפשט ומניחים הסוד. עליהם היא התרעמת לפי דלא אשתכח עזר בהון (בגלותא) לשכינתא לפי שעל ידי סודות התורה שקורא האדם עושה תקון גדול לשכינתא בגלותא.

(מקדש מלך חלק א' דף כה עא)